

Ds R. Vissinga

Johannes 14, 23-29

ATK 05-05-2013

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Donderdag gedenkt en viert de kerk de hemelvaart van Jezus. Niet langer is hij in lichamelijke gestalte onder ons. Hij heeft ruimte gemaakt voor zijn leerlingen. Zij staan nu op eigen benen.

In het evangelie dat we zojuist lezen en hoorden bereidt Jezus zijn leerlingen er op voor dat hij binnen afzienbare tijd naar de Vader gaat.

Wat is de erfenis die Jezus wil nalaten?

Wat vindt hij belangrijk om zijn leerlingen mee te geven?

De liefde voor Jezus en door hem voor God, lijkt allesbepalend te zijn.

In de vorige Bijbelvertaling lezen we: 'Als iemand mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren.'

Dat doet denken aan Maria die de woorden bewaarde in haar hart.

Als je Jezus' woorden bewaart in je hart, koestert als een geheim, dan zal de Vader jou ook liefhebben, bij je komen en in je komen wonen.

'Wie mij niet liefheeft, bewaart mijn woorden niet', zegt Jezus daarna. Dan zal als Jezus straks weg is, er ook niets over zijn van wat hij gegeven heeft. Dan sta je met lege handen.

Maar wie Jezus blijft liefhebben en zijn woorden bewaart, die zal de aanwezigheid van God in zijn binnenste ervaren.

Liefde – dat is de meest doeltreffende beschrijving van wie God is. In zijn brieven zegt Johannes verschillende keren: God is liefde. En daar laat hij direct op volgen het gebod om elkaar lief te hebben. Liefde is niet alleen een gebod, maar ook het centrum van alle geboden.

De onderlinge liefde is de nieuwe wijze waarop Jezus aanwezig is en leeft, tussen en in zijn leerlingen en vervolgens ook in zijn gemeente.

Het is zaak dat gebod niet alleen in de mond te hebben, maar het ook daadwerkelijk te doen.

Zo wordt Jezus levend gehouden onder de mensen.

In mystieke geschriften kun je lezen over de inwoning van God in een mens.

Over wat er gebeurt bij mensen die zich hebben laten grijpen door God.

En hoe God ernaar verlangt dat de mens zich door Hem laat raken.

Mystici beschrijven de diep ingrijpende ervaring van wat er met mensen gebeurt als zij beseffen dat het God is die op hen wacht, die ernaar verlangt om hen met zijn liefde te omringen, hen in zijn liefde te dragen.

Inwoning van God is voelen dat je door Hem bemind wordt. Omdat God liefde is hoef je alleen maar open te staan voor Hem en Hem binnen te laten. God is dichterbij dan je misschien denkt: Hij wil in ons wonen.

Op de weg van de liefde sta je als mens niet alleen. Als je je houdt aan de woorden van Jezus, zul je geholpen worden door de Pleitbezorger, dat is de Geest, die in de mens komt wonen.

Pleitbezorger, Parakleet, Trooster – allemaal aanduidingen voor de Heilige Geest, dat is God in ons. Dat is inspiratie en enthousiasme. Zoals een lamp door onzichtbare elektriciteit gaat branden en zoals bomen door de wind gaan bewegen, zo gaat de mens door Gods Geest liefhebben en Jezus volgen.

Naast het gebod van de liefde geeft Jezus voordat hij van zijn leerlingen weggaat hen zijn vrede, sjaloom. Dat is veel meer dan afwezigheid van strijd. Het heeft te maken met volledigheid, volheid, gaafheid, harmonie. Het ligt heel dicht tegen geluk aan. Dat je je gelukkig voelt bij jezelf, met jezelf, bij en met de ander, bij en met God. Die vrede laat Jezus zijn leerlingen na.

Vrede, zegt Jezus als hij zijn leerlingen begroet. Zij hebben dat opgenomen en vastgehouden.

Zij gingen elkaar met vrede begroeten en bij het weggaan elkaar vrede toewensen.

Dat vinden we nog terug in de kerk als de voorganger groet met vrede en als wij elkaar de vrede van Christus toewensen. Dat is het mooiste en het beste wat je elkaar kunt toewensen.

Als je op de woorden van Jezus vertrouwt, als je ze bewaart in je hart en er naar leeft, dan leef je in vrede, ook al is Jezus niet meer op aarde. Dán hou je Jezus levend, ook vandaag en hier en nu.

Amen